

“मीठे बच्चे— बाबा तिमीलाई यस्तो बेहदको सुख दिन आउनु भएको छ, अब फेरि केही पनि माग्ने आवश्यकता रहँदैन। केवल ५ भूतहरूलाई जित्यौ भने विश्वको मालिक बन्छौ।”

प्रश्नः— सहज मार्ग भएर पनि धारणा नहुनाको कारण के हो?

उत्तरः— अवज्ञा। बाबाले त सबै बच्चाहरूमा विश्वास राख्नुहुन्छ— बच्चाहरूले ब्राह्मण कुलको नाम प्रख्यात गर्नु। विश्वलाई स्वर्ग बनाउन सहयोगी बनून्। तर बच्चाहरूबाट पटक-पटक अवज्ञा हुन जान्छ, जुन कारणले धारणा हुँदैन, फेरि पद कम हुन जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! सिँढी लामो छ यसैले हर कदममा श्रीमत लिँदै गर।

गीतः— बडा खुशनसीब हुँ ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरू सँग बेहदका बाबा एकै पटक मिल्नु हुन्छ, बेहदको सुख दिनको लागि। फेरि अरू कुनै चीज माग्न पर्दैन। भक्तिमार्गमा त भक्तहरूले भगवान् सँग, देवताहरू सँग, साधु-संन्यासीहरू सँग मागिरहन्छन्। जब बेहदका बाबा मिल्छ, अनि सबैथोक मिल्छ। बाबाले स्वर्गको मालिक बनाइदिनु हुन्छ, बाँकी के चाहियो? बुद्धिले काम लिनु छ। यस मनुष्य सृष्टिमा सबै भन्दा उच्च पद मिल्छ सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायणलाई, यो भन्दा अरू कुनै पद उच्च छैन। माग्न बन्द हुन जान्छ। लक्ष्मी-नारायणको साथमा प्रजा पनि हुन्छन्। यथा राजा-रानी तथा प्रजा... स्वर्गमा यति उच्च पद उनीहरूलाई कसले दियो? बाबाले। कहिले? संगममा। अरू कसैले दिन सक्दैन। यस ड्रामा चक्रमा राम्रो सँग सम्झाउनु पर्छ। अहिले छ कलियुग। यस पछि सत्ययुग आउनु छ त्यसैले बाबा बाहेक अरू कसले बताउन सक्छ? बाबा बसेर सृष्टि चक्रको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। हरेक वस्तु पहिला नयाँ फेरि पुरानो हुन्छ। त्यस्तै सृष्टिको पनि स्टेज हुन्छ। अहिले तमोप्रधान पुरानो दुनियाँ छ। अनेक धर्ममा कति झगडा छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— सबै झगडा मेटाएर एक धर्मको स्थापना गर्नु मेरो काम हो। मैले स्वयं आफ्नो परिचय दिन तिमी बच्चाहरूलाई ब्रह्मा तनमा बसेर सम्झाउँछु। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको त आकार छ। मनुष्यको पनि साकार रूप छ। बाँकी उच्च भन्दा उच्च परमात्माको न आकार छ, न साकार छ। उहाँलाई निराकार भनिन्छ। जसरी आत्मा निराकार छ, निराकार आत्माले भन्छ— मेरो बाबा पनि निराकार हुनुहुन्छ। उहाँ नै एक सबैको बाबा हुनुभयो। अरू सबैको शारीरिक नाम छ। लक्ष्मी-नारायणको पनि नाम छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि सूक्ष्म शरीरको नाम छ। केवल एक मात्र निराकार परमात्मा हुनुहुन्छ, जसको नाम शिव हो। भन्नुहुन्छ— म परम आत्मा तिमी बच्चाहरूलाई पनि आफू समान बनाउँछु। म ज्ञानसागरबाट तिमीले पनि सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान जान्दछौ। प्यारको सागर पनि बनाउँछु। देवताहरू प्यारका सागर हुन्। उनीहरूलाई सबैले कति प्यार गर्छन्। सारा सृष्टि चक्रको ज्ञान नै मुख्य हो। बाँकी त हो मूलवतन, सूक्ष्मवतन, चक्र सृष्टिको गणना गरिन्छ, जुन चार युगमा घुम्छ। सत्ययुगमा १६ कला फेरि त्रेतामा १४ कलामा आउँछ। जसरी-जसरी जन्म लिँदै जान्छन्, कला कम हुँदै जान्छ। अहिले त देवी-देवता धर्म नै प्रायः लोप छ। एउटा पनि मनुष्य छैन, जसको मुखबाट निस्कियोस्— हामी सूर्यवंशी कुलका हौं। अरू सबै धर्मावलम्बीहरूले आ-आफ्नो धर्मलाई जान्दछन्। अहिले फेरि बाबाले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। यतिबेला कलियुग छ

पतित दुनियाँ, यसलाई पावन त बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। यो कल्प वृक्ष, गोला त अन्धाको लागि ऐना हो। पछि गएर तिम्पो पासमा जब धेरै आउन थाल्छन्, अनि उनीहरूलाई देखेर अरू पनि आउने छन्। कुनै पसलमा धेरै ग्राहक छन् भने उनीहरूलाई देखेर अरू पनि आउँछन्— यहाँ अवश्य राम्रो सामान होला। त्यो प्रख्यात हुन जान्छ। अहिले तिमी यति प्रसिद्ध भएका छैनौ किनकि यो नयाँ चीज हो। मुम्बईमा चिमिन्यानन्दको पासमा धेरै जान्छन्। तिनको अखबारमा पनि आउँछ। यहाँ त केवल सुन्छन्— पवित्र रहनु छ अनि अलमलिन्छन्। स्त्री पुरुष सँगै रहेर पवित्र रहनु, असम्भव। आगो र कपास जस्तै हो। स्त्री त नर्कको द्वार हुन्, उनको साथ रहनाले नर्कमा गइन्छ। तर आफूलाई नर्कको द्वार सम्झदैनन्। मनुष्यहरूलाई मुशिकल लाग्छ तर यहाँ त तिमीलाई प्रलोभन मिल्छ— यदि ५ भूतहरूलाई जित्यौ भने स्वर्गको मालिक बन्छौ। मुम्बईमा एक बच्चा आउँथ्यो, उसले पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेको थियो, उसको घरमा धेरै झगडा हुन्थ्यो। एक बच्ची क्लास गर्न जाने गर्थिन् अनि उसको भाइले भन्थ्यो— त्यहाँ गएमा मारिदिन्छु। ती बच्चीले भनिन्— मलाई परमपिता परमात्माको आदेश छ, नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाऊ। मैले आफ्नो धन्धा तिमीले भन्दैमा कहाँ छोड्छु र। तिमीले जे गर्नु छ गर। यस्ता बहादुर बच्चीहरू कम छन्। कहीं-कहीं विकारको लागि माताहरूले पनि हैरान गर्छन्। तर जो महावीर छन्, उनीहरूले जित्छन्। यस्ता बहादुर पुरुष पनि छन् भने महिला पनि छन्। गृहस्थ व्यवहार रहेर पवित्र रहनु यो अझै राम्रो हो। उनीहरूलाई नै महारथी भनिन्छ। हुन त कुनै यस जन्ममा ब्रह्मचारी रहन्छन् तर पूर्व जन्मको त पाप शिरमा हुन्छ। केवल काम विकार होइन अरू पनि धेरै पापहरू हुन्छन्। देह-अभिमान छ भने पाप अवश्य हुन्छ। जुन मनुष्यले स्वयं नै मासु, रक्सी आदि खान्छन्, उसले अरूको सद्गति कसरी गर्छन्। सद्गति अर्थात् शान्ति र सुखमा जानु। यहाँ तिमी दुःखमा छौ, पतित छौ तब गुरु चाहन्छौ। शान्ति हुन्छ निर्वाणधाममा। स्वर्गमा हुन्छ सुख, नर्कमा हुन्छ दुःख। यी कुराहरू बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। उहाँको सपुत बच्चा बनेर वर्सा लिनु पर्छ। अब तिमीहरू वापस जानु छ त्यसैले पवित्र पनि अवश्य बन्नु पर्छ। मर्ने समयमा पनि भन्छन् भगवान् लाई याद गर्नु भने माथि जान्छौ, फेरि फर्केर आउँदैनौ। तर यस्तो त हुँदैन। कसैलाई थाहा नै छैन— माथि जाने मन्त्र कसले दिन सक्छ?

बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमीलाई यस मायाबाट छुटाउँछु। तिमी त जति छुट्न खोज्छौ, त्यति फँस्दै जान्छौ, त्यसैले मेरो श्रीमतमा चल। आफ्नो आसुरी मत बन्द गरिदेऊ। आफ्नो मतमा चल्थो मानौं उसले दुर्गति पाउने पुरुषार्थ गर्छ। अन्त्यमा अधोगति पाउँछ। यो सारा कुरा बाबालाई हरेकको चलनबाट थाहा लाग्छ। जसरी तीर्थमा जाँदा तुरुन्त थाहा हुन्छ— यो बिमारी छ, चिसो सहन गर्न सक्दैन। स्वयंले पनि भन्छ म थाकेको छु। कमर दुःखेको छ, यसबाट बुझिन्छ— यिनको भाग्यमा सायद छँदै छैन। अब यो हो बेहदको कुरा। यदि श्रीमत छोडेर आफ्नो मतमा चल्छ भने चालचलन उसको बदलिन्छ। फेरि मुखबाट रत्नको सट्टा पत्थर निस्कन थाल्छ। जुन जम्मा गरेको थियो, घाटा हुन जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो बच्चा कहिल्यै कोही ननिस्कियोस्। महारथीहरूलाई पनि मायाले यसरी पक्रिन्छ, जसको कुरै नगर। समाचार त बाबाको पासमा आउँछन्। लेख्छन्— फलानो धेरै राम्रो चलिरहेको थियो, अहिले माया बिरालोले समातेको छ। आउँदैन भने उसलाई उसको फोटो पठाई देऊ— हेर्नुहोस् तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, अब ऐनामा

आफ्नो मुख हेर्नुहोस्। भन- लक्ष्मी-नारायणलाई वरण गर्ने लायक हुनुहुन्छ? माया यस्तो छ जसले सपूतको बदल कपूत बनाइदिन्छ। गिरे भने तकदिरलाई रेखा लगाइ दिन्छन्। देह-अभिमान बडो प्रबल छ। धनवान हुँ, यस्तो हुँ, तुरुन्त देह-अभिमान आउँछ। बेहदका बाबालाई पनि मान्दैनन्। यो पनि ड्रामा भनिन्छ। फेरि बच्चाहरूलाई लेख्नु पर्छ- यिनलाई सञ्जीवनी बूटी सुँघाऊ। मुरली सुनायो भने ग्रहण हट्छ। हामी सबै शिवबाबाको सेवामा छौं। घर बनाउनु पनि बाबाको सेवा हो। बाबा बच्चाहरूको सेवा गर्न आउनु भएको छ। बादशाही दिनुहुन्छ त्यसैले बच्चाहरूले पनि बाबाको सेवाको उमंग राख्नु पर्छ। ईश्वरीय सेवा गर्न त धेरै सहज छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केही न केही समय निकालेर सेवा गर्नुपर्छ। कोही न कोही अन्धालाई बाटो बताउँदै गर्नुपर्छ। फेरि कुनै न कुनै निस्कने छ।

जस्तो सेवा त्यस्तै पुरस्कार बाबाले दिनुहुन्छ। बाबा बच्चाहरू माथि विश्वास राख्नुहुन्छ- बच्चाहरूले ब्राह्मण कुलको नाम प्रख्यात गर्नेछन्। विश्वलाई स्वर्ग बनाउन सहयोगी अवश्य बन्नु छ। बाबा त सबैको कल्याणकारी, क्षमाको सागर हुनुहुन्छ। कुनै भागन्ती भएर फेरि आउँछन् भने पनि बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ फेरि ज्ञान लेऊ। सिँढी अलि लामो छ। मार्ग सहज छ तर अवज्ञा गर्नाको कारणले धारणा हुँदैन। नतिजा के हुन्छ? पद कम मिल्छ। तिमी ब्राह्मण बच्चाहरू जस्तो महान् भाग्यशाली यतिबेलाका पदमपति पनि छैनन्। तिमी हरेक कदममा पदम छ। अच्छा।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास १७-६-६८

प्यारा बच्चाहरू जब यहाँ आउँछन्, सम्झन्छन् हामी बाबाको पासमा जान्छौं। बाबा सँग सुन्छौं। आ-आफ्नो सेवा केन्द्रमा गएपछि सम्मुख बापदादा बस्नुहुन्छ। कहीं-कहीं गोपहरूले पनि क्लास चलाउँछन्। मुरली त सहज छ। कसैले पनि धारणा गरेर क्लास चलाउन सक्छ। ब्राह्मणीहरू बसेका त छन्। बाबा सोध्नुहुन्छ- कुनैले मुरली पढेर फेरि मुरलीको सार सुनाउँछौ? जो मुरली हातमा लिएर सुनाउँछन्, उनीहरूले हात उठाऊ। जसले मुरली हातमा लिँदैन तर मुरलीको सार त्यत्तिकै सुनाउँछौ, उनीहरूले पनि हात उठाऊ। मुरली हातमा त हुनु पर्छ नि! पढेका छन् फेरि सारा बसेर सुनाउँछन्। कसैले मुरली पढेर सुनाउँछन्, नम्बरवार त छौ नि। महारथी, घोडासवार र पैदल सेना। सबैले त एक्यूरेट पढ्दैनन्। कसैले त पढि पनि रहन्छन्, अर्थ लगाएर रहस्य पनि सुनाइरहन्छन्। सबैले यसरी सम्झाउन सक्दैनन्। यहाँ त बाबा बस्नु भएको छ। बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- कुनै कुरामा संशय हुनु हुँदैन। एक बाबाले नै सबैथोक सुनाउनुहुन्छ। ती विद्यालयहरूमा त अनेक पढाउनेवाला हुन्छन्। अलग अलग पढाउँछन्। यहाँ त एकले नै पढाउनु हुन्छ। एउटै लक्ष्य उद्देश्य छ। यसमा प्रश्न सोध्ने ठाउँ रहँदैन। बिहान सवेरै यहाँ बसेर बच्चाहरूलाई यादको यात्रामा मदत गर्छु। यस्तो होइन केवल तिमीलाई याद गर्छु। सारा बेहदको बच्चाहरू याद रहन्छ। तिमीले यस यादबाट सारा विश्वलाई पावन बनाउनु छ। तिमीले केमा औंला दिन्छौ? पवित्र त सारा दुनियाँलाई बनाउनु छ नि। बाबा सबै बच्चाहरू माथि नजर राख्नुहुन्छ। सबै शान्तिमा जाउन्। सबैलाई ध्यान दिलाउनु

हुन्छ। जसको योग छ, उसले उठाउँछ। बाबा त बेहदमा नै बस्नु हुन्छ। म आएको छु सारा दुनियाँलाई पावन बनाउन। सारा दुनियाँलाई करेन्ट दिइरहेको छु, ताकि पवित्र होउन्। जसको योग हुन्छ सम्झन्छन्— बाबा अहिले बसेर यादको यात्रा सिकाइरहनु भएको छ, जसबाट विश्वमा शान्ति हुन्छ। बच्चाहरूलाई पनि याद गरिन्छ। उनीहरू यादमा रहे भने मदत मिल्छ। ठीक तरिकाले याद गर्ने थोरै छन्। सहयोगी बच्चा पनि चाहिन्छ नि। ईश्वरीय सेवाधारी। निश्चयबुद्धि भएर याद गर्छौं नि। तिम्रो पहिलो विषय हो पावन बन्ने। अर्थात् तिम्रो बच्चा निमित्त बन्छौ बाबाको साथमा। बाबालाई बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। उहाँ एकलैले के गर्नुहुन्छ? सेवाधारी चाहिन्छ नि? तिम्रीलाई थाहा छ— विश्वलाई शान्त बनाएर त्यसमा राज्य गर्छौं। यस्तो बुद्धि हुन्छ, तब नशा चढेको हुन्छ। तिम्रो बच्चाहरूले विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु छ। तिम्रीलाई थाहा छ— बाबाको श्रीमतबाट, हामीले आफ्नो योगबलबाट आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। नशा रहनु पर्छ। स्थूल जस्तो कुरा त होइन। यो हो रूहानी। बच्चाहरूले सम्झन्छन् हर कल्प बाबा यस रूहानी बलबाट हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। यो पनि सम्झन्छन् शिव बाबा नै आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। दुनियाँलाई यो पनि थाहा छैन परमपिता परमात्मा नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ, कहिले, कसरी, बिल्कुल जानेका छैनन्। गीतामा पनि पीठोमा नुन जति सत्य छ। बाँकी त सबै झूटै झूटो छ। बाबा आएर सत्य बताउनुहुन्छ। यहाँको योगबल त प्रसिद्ध छ। धेरै जान्छन् भारतको योग सिकाउन। बाबा भन्नुहुन्छ— हठयोगीले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। तर आजकल त झूटो धेरै छ नि। सत्यको अगाडि नक्कली धेरै हुन्छन्, त्यसैले सत्यलाई कसैले मुश्किलले चिन्न सक्छन्। अच्छा। गुडनाइट। रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) श्रीमतलाई छोडेर कहिल्यै पनि मनमतमा चल्नु हुँदैन। मुखबाट रत्नको सट्टा पत्थर निकाल्नु हुँदैन।
- २) बाबाको सेवामा उमंग राख्नु पर्छ। समय निकालेर ईश्वरीय सेवा अवश्य गर। अन्धाहरूलाई बाटो बताउनु छ। सपुत बन्नु छ।

वरदानः— मनलाई श्रेष्ठ पोजिशनमा स्थित गरेर पोज बदल्ने खेललाई समाप्त गर्ने सहजयोगी भव

जस्तो मनको पोजिशन हुन्छ, त्यो अनुहारको पोजबाट देखिन्छ। कुनै बच्चाहरूले कहिलेकाहीँ बोझ उठाएर मोटो बन्छन्। कहिले धेरै सोच्ने संस्कारको कारणले अन्दाज भन्दा पनि अग्लो हुन्छन् र कहिले चिन्तित हुनाको कारणले आफूलाई धेरै सानो देख्छन्। आफ्नो यस्तो पोजलाई साक्षी भएर हेरेर मनको श्रेष्ठ पोजिशनमा स्थित भएर यस्तो भिन्न-भिन्न पोज परिवर्तन गर तब भनिन्छ सहजयोगी।

स्लोगनः— खुशीको खानीको अधिकारी आत्माले सदा खुशीमा रहन्छ र खुशी बाँड्छ।